
Beck Tamás

SZEMKÖZTI ABLAK

Turbuly Lillának

Ma sírva aludt el. Nem kellett volna hagynom.
Vonul az éjszaka fölötte napnyugatnak.
Nyugtalan álmában felbukkanhat az arcom.
Ébredés után emlékei közt kutathat.

Ahogy nem létezik tárgyaltalan képzelet se,
saját történet nélkül sincs szemközi ablak.
Fogalmam sincs, a meglesett nő észrevett-e.
Olyan érzés, mint mikor egy könyvből kihagynak.

BALLADÁCSKA

A felhők élnek gyülekezési jogukkal.
Hallgatom az esőt, amit a szél meghozott.
Időjárás-változás állt be viszonyunkban.
Szenvedély és megszokás között a meccs szoros.
Az tart bennünket össze, ami a világot.
Nevét keresve kapcsolgatom a laptopot.
Ha nem vagy itt, örvényként szippant be hiányod.
Süllyedő hajóként sorsszerű, hogy ezt okozd.
Mint villámhárító a zivatarszezonban,
gyakrabban vagy feszült, ámde cseppet sem gonosz.
Padlásszobádból cuccaim vajon lehordjam:
a száraz tényeket ne érje nedves dolog?

AJÁNLÁS:

Herceg, ahogy a monszun veri a tetőmet,
oly hideg zuhany, ha kegyed tőlem megvonod!
E hölgy szerelme csupán guruló esőcsepp:
végigfut a papíron, s elmosódnak a verssorok.